

Burresnerre

Galium aparine

Burresnerre er et forhadet ukrudt, der ofte betegnes som 'præstelus'.

Øgenavnet lyder ikke helt venligt, og skyldes måske plantens evne til at hage sig fast og overvokse alting.

Den er en spinkel etårig plante, der klatrer i vejret ved hjælp af de mange små kroge, som dækker stængel og blade.

Den kan blive over en meter høj.

Bladene vokser i elegante kranse rundt om stængelen, der er firkantet.

I højsommeren blomstrer den fra bladhjørnerne med små hvide blomster.

Frugten er en lille kugleformet delfrugt, ligeledes besat med små modhager.

I den spinkle rod findes et farvestof, der i sammensætning minder om Krap, det stof, der farvede tøjlet rødt i middelalderen.

Planten er meget rig på c-vitamin.

Som ethvert ordentligt ukrudt, har Burresnerre været brugt til medicin.

Alene det høje indhold af c-vitamin har gjort den værdifuld om foråret og forklarer måske, hvorfor den blev brugt mod feber. Den havde også ord for at hjælpe på epilepsi og virke slimløsende.

Blærekatar og nattevædende børn blev behandlet med en medicin, der bestod af 2-4 gram af den tørrede og ituskårne plante udtrukket i kogende vand 10 minutter, drikkes siet 3 gange dagligt. Opskriften kendes især fra USA, hvor man lagde vægt på, at planten var høstet i blomstringstiden.

I dag er anvendelse af planten til medicin sjælden.

Burresnerre forplanter sig med 'dyrespredning' og sender sine frugter af sted med forbipasserende dyr, hvor de hager sig fast.

Burresnerre vokser gerne på næringsrig jord og er almindelig nær bebyggelser.

Hele planten kan spises, men foretrækkes som reglen tilberedt, fordi de talrige kroge generer i munden:

-Unge skud og blade kan berige salaten

-Skuddene kan stuves

-Stænglerne kan komme i suppegryden

-Og de tørrede og ristede frø kan erstatte kaffe.

De ubehagelige kroge har haft en praktisk anvendelse i landbruget, hvor hår og urenheder fra malkningen blev siet fra, når mælken blev hældt gennem en tot burresnerre.

Burresnerre vokser i Middelalderhaven.